

§ 22

Utredning av huvudmannaskap för Relationsvåldscentrum Sydost samt behov av stadsövergripande verksamhet för våldsutövare

Dnr 3.1.2-960/2015

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden godkänner inriktningen i detta tjänsteutlåtande avseende en stadsövergripande verksamhet för stöd och behandling av våldsutövare och, om den föreslagna utredningen kommer fram till det, även våldsutsatta vuxna.
2. Socialnämnden ger socialförvaltningen i uppdrag att närmare utreda organisatoriska frågor för föreslagna verksamheten, bland annat om huvudmannaskap, finansiering samt frågan om verksamheten även ska rikta sig till målgruppen våldsutsatta vuxna.

Reservation

Vice ordföranden Andréa Ström m.fl. (M) och ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (L) reserverar sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag till beslut enligt nedan.

Ersättaryttrande

Ersättarna Stina Bengtsson (C) och Sofia Modigh (KD) hänvisar till Moderaternas och Liberalernas förslag till beslut.

Ärendet

I budget för 2015 fick socialnämnden i uppdrag att utreda frågan om huvudmannaskap för Relationsvåldscentrum Sydost (RVCS), som idag bedrivs i projektform av stadsdelsnämnderna i Enskede-Årsta-Vantör, Farsta och Skarpnäck. Socialförvaltningen har valt att också utreda om det finns ett behov i stadsdelsnämnderna av en stadsövergripande verksamhet som riktar sig till våldsutövare, då detta är ett utvecklingsområde i staden.

I utredningen har företrädare för RVCS, socialförvaltningen samt stadsdelsnämnderna intervjuats respektive fått svara på en enkät. Resultatet visar att majoriteten av stadsdelsnämnderna liksom företrädarna för RVCS är positiva till en stadsövergripande verksamhet. Tre stadsdelsnämnder anser initialt inte att behovet av en sådan finns, dessa tre har fungerande verksamheter för målgruppen våldsutövare idag, men två av dessa har senare framfört en mer positiv inställning till en stadsövergripande verksamhet. Alla

stadsdelsnämnder som är positiva till en stadsövergripande verksamhet anser att huvudmannaskapet för verksamheten bör ligga hos socialnämnden, då man menar att det skulle ge tyngd och stabilitet åt verksamheten. RVCS instämmer i att socialnämnden bör vara huvudman. Andra alternativ som nämns är att socialnämnden och stadsdelsnämnderna delar på huvudmannaskapet eller att stadsdelsnämnderna är huvudman utan att involvera socialnämnden.

Avseende finansiering diskuteras olika möjligheter: att socialnämnden finansierar hela verksamheten (förutsatt att nämnden blir huvudman), att stadsdelsnämnderna finansierar hela eller en kombination. En majoritet av stadsdelsnämnderna anser att de själva ska finansiera medan 30 % anser att det bör delas med socialnämnden.

Socialförvaltningen anser att en stadsövergripande verksamhet för våldsutövare bör vara inriktningen. Erfarenheter från RVCS bör tas i beaktande vid utformning. Vidare föreslår förvaltningen att nämnden ger förvaltningen i uppdrag att närmare utreda huvudmannaskapet, finansieringen och huruvida även våldsutsatta vuxna ska vara en målgrupp. Till utredningen föreslås en styrgrupp med representanter för de stadsdelar som idag driver RVCS, socialförvaltningen och någon eller ett par stadsdelsnämnder som idag inte driver RVCS samt representant från SLK.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat 20 maj 2016.

Förslag till beslut

Ordföranden föreslår att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.

Vice ordföranden Andréa Ström m.fl. (M) och ledamoten Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (L) föreslår att nämnden beslutar följande:

Vi yrkar på att socialnämnden ska

1. Delvis bifalla förvaltningens förslag
2. I övrigt anföra följande

I tjänsteutlåtandet finns förslag att utreda om verksamhet som vänder sig till våldsutsatta såväl som till förövare ska vara en och samma. Vi menar att detta är ett oroväckande förslag.

Våldsutsatta och förövare behöver helt olika typer av stöd för att komma ur den situation de befinner sig i. För den utsatte är det framför allt viktigt att inte bli belagd med skuld och det är oftast också viktigt att snabbt komma ifrån förövaren.

För den som har utsatts för våld i nära relation är skammen och skulden många gånger förödande. Den utsatte funderar över vad hen skulle kunna ha gjort annorlunda och vad hen har för del det som har hänt, även om hen i realiteten aldrig är den som har skuld. Det här gäller för den absoluta majoriteten av dem som har utsatts för våld i nära relationer, men inte minst gäller det de män som har blivit utsatta. Därför är det så viktigt att skilja på förövare och utsatta, så att de inte finns någon risk att de utsatta också får känslan av att vara anklagade.

I diskussionen kring våld i nära relationer förutsätts nästan alltid att det handlar om mäns våld mot kvinnor. Förvisso är det så att det oftast är män som utsätter kvinnor, men det är oerhört viktigt att det också finns det motsatta förhållandet – och att det även finns våld i samkönade relationer. För att ytterligare förstärka kunskaperna kring allt våld i nära relationer och skapa stödfunktioner för alla utövare och utsatta är det därför viktigt att skilja på verksamheterna.

Därför menar vi att verksamheten som riktar sig till utsatta inte ska vara densamma som den som riktar sig till förövare.

Beslutsordning

Ordföranden ställer förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt förvaltningens förslag.